

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny; porušení čl. 15 odst. 1 a článku 42 nařízení (ES) č. 207/2009, protože nebylo prokázáno užívání starších ochranných známek, a porušení čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009, protože skutečnosti, které uvedla společnost American Clothing Associates nebyly dostatečné k tomu, aby podpořily dobré jméno společnosti ve smyslu tohoto článku

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 11. února 2011
Luigim Marcucciem proti rozsudku Soudu pro veřejnou
službu ze dne 23. listopadu 2010 ve věci F-65/09,
Marcuccio v. Komise**

(Věc T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel):
Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

Navrhovatel žádá, aby Tribunál:

- v každém případě: zrušil v plném rozsahu a bez jakékoli výjimky napadený rozsudek,
- prohlásil, že dokument předložený Evropskou komisí v den jednání byl a je zcela nepřipustný *in hanc litem*,
- vyhověl v plném rozsahu a bez výjimky návrhovým žádáním žaloby v prvním stupni,
- uložil odpůrkyni, aby uhradila všechny náklady, poplatky a odměny zaplacené navrhovatelem v této věci ve všech stupních řízení,
- podpůrně, vrátil věc Soudu pro veřejnou službu zasedajícímu v jiném složení, aby znovu rozhodl ve věci samé.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 23. listopadu 2010. Tento rozsudek zamítl žalobu, jejímž předmětem bylo zrušení

rozhodnutí ze dne 5. srpna 2008, které bylo přijato k výkonu rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 ve věci T-18/04, Marcuccio v. Komise (nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti proti uvedenému rozhodnutí, jakož i uložení Komisi, aby mu uhradila jistou částku jakožto náhradu škody údajně utrpěné na základě těchto rozhodnutí.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatel dovolává čtyř důvodů:

- 1) První důvod vychází z jistých chyb *in procedendo* a *in iudicando*, jakož i porušení práva na obhajobu.
- 2) Druhý důvod vychází z nepříslušnosti autora rozhodnutí, jehož zrušení se domáhá prostřednictvím žaloby v prvním stupni.
- 3) Třetí důvod vychází z naprostého nedostatku odůvodnění rozhodnutí, jehož zrušení se domáhá prostřednictvím žaloby v prvním stupni.
- 4) Čtvrtý důvod vychází z nesprávnosti řady prohlášení obsažených v napadeném rozsudku, také z důvodu následujících vad: a) porušení a nesprávného výkladu a použití právních předpisů, b) porušení zásady *patere legem quam ipse fecisti*, c) zneužití pravomoci a dále zneužití řízení; d) naprostý nedostatek odůvodnění.

**Žaloba podaná dne 18. února 2011 — BIA Separations v.
Komise**

(Věc T-88/11)

(2011/C 103/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BIA Separations d.o.o. (Lublaň, Slovinsko) (zástupci: G. Berrisch, advokát, a N. Chesaites, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit implicitní rozhodnutí Komise ze dne 10. prosince 2010, kterým se zamítá potvrzující žádost žalobkyně o přístup k rozhodnutí Komise o Dohodě o spolupráci mezi Evropským společenstvím a Evropskou investiční bankou o finančním nástroji pro sdílení rizik [K(2008) 2181], a návrh rozhodnutí Komise, kterým se mění Dohoda o spolupráci mezi Evropským společenstvím a Evropskou investiční bankou o finančním nástroji pro sdílení rizik [K(2008) 8058];
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu svého návrhu žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod, kterým tvrdí, že Komise porušila článek 296 SFEU tím, že ve lhůtě stanovené v čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽¹⁾ neodpověděla na potvrzující žádost žalobkyně o přístup k informacím.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 43

Žaloba podaná dne 18. února 2011 — Andersen v. Komise

(Věc T-92/11)

(2011/C 103/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Jørgen Andersen (Ballerup, Dánsko) (zástupci: M. F. Nissen a G. Van de Walle de Ghelcke, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit čl. 1 odst. 2 rozhodnutí Komise ze dne 24. února 2010 ve věci státní podpory C 41/08 (NN 35/08) — Smlouvy o poskytování veřejné služby mezi dánským ministerstvem dopravy a Danske Statsbaner (DSB) (Úř. věst. 2011, L 7, s. 1);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů:

- 1) V rámci prvního žalobního důvodu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru, že se dánská vláda nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že trasu Kodaň — Ystad kvalifikovala jako veřejnou službu a zahrнула ji do systému smluv o poskytování veřejných služeb. Žalobce má za to, že spojení na této trase efektivně zajišťovali účastníci trhu bez dotací, a tudíž by se na ni neměla vztahovat smlouva o poskytování veřejné služby.
- 2) V rámci druhého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když nenařídila navrácení neslučitelné a nepřiměřené náhrady zaplacené podniku DSB z důvodu vyplacení dividend jeho akcionáři, dánskému státu. Žalobce má za to, že vyplacení dividend společností, která je výlučně ve vlastnictví státu, ve prospěch státu, není legitimním mechanismem za účelem vyrovnání neslučitelné a nepřiměřené náhrady.
- 3) V rámci třetího žalobního důvodu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když použila nařízení č. 1370/2007⁽¹⁾ namísto nařízení č. 1191/69⁽²⁾. Žalobce má za to, že v souvislosti s protiprávní státní podporou by Komise měla uplatnit právní stav použitelný v době poskytnutí této podpory.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 156, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 19).